

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/1275**z dnia 6 lipca 2020 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2020/592 w sprawie tymczasowych nadzwyczajnych środków stanowiących odstępstwo od niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 służących przeciwdziałaniu zakłóceniom na rynku w sektorach owoców i warzyw oraz wina spowodowanym pandemią COVID-19 i wprowadzonymi w związku z nią środkami**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 219 ust. 1 w związku z art. 227,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/592 ⁽²⁾ wprowadziło pewną liczbę odstępstw od obowiązujących przepisów, aby pomóc sektorowi owoców i warzyw oraz sektorowi wina w radzeniu sobie ze skutkami pandemii COVID-19.
- (2) Ze względu na pandemię COVID-19 w 2020 r. wiele uznanych organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów sektora owoców i warzyw napotyka trudności we wdrażaniu swoich zatwierdzonych programów operacyjnych. Niektóre z zatwierdzonych działań i środków nie zostaną wdrożone w 2020 r., w związku z czym część funduszy operacyjnych pozostanie niewykorzystana. Inne uznane organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów wprowadzają zmiany do swoich programów operacyjnych w celu wdrożenia działań i środków (takich jak środki zarządzania kryzysowego) mających zaradzić skutkom pandemii COVID-19 w sektorze owoców i warzyw. Elastyczność w odniesieniu do wdrażania programów operacyjnych została przewidziana w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/592.
- (3) Wdrożenie rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/592 wykazało, że konieczne są dalsze środki umożliwiające uznanim organizacjom producentów i zrzeszeniom organizacji producentów zarządzanie ich funduszami operacyjnymi, w szczególności w przypadku gdy na podstawie tego rozporządzenia zmieniły one swoje programy operacyjne.
- (4) Uznane organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów muszą mieć możliwość przekierowania środków finansowych, w tym pomocy finansowej Unii w ramach funduszu operacyjnego, na środki konieczne, aby zaradzić skutkom pandemii COVID-19. W celu zapewnienia uznanim organizacjom producentów i zrzeszeniom organizacji producentów możliwości dokonania tego, należy w 2020 r. zwiększyć limit unijnej pomocy finansowej określony w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 z 50 % do 70 % faktycznie poniesionych wydatków.
- (5) Rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/592 wprowadzono szereg odstępstw od przepisów obowiązujących w sektorze wina, których celem było udzielenie wsparcia producentom wina oraz pomocy w radzeniu sobie ze skutkami pandemii COVID-19. Od czasu opublikowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/592 sytuacja w sektorze wina uległa jednak dalszemu pogorszeniu.
- (6) Na początku roku gospodarczego 2019/2020 zapasy wina były na najwyższym poziomie od 2009 r. W porównaniu z majem 2019 r. w maju 2020 r. wywóz wina do państw trzecich przez największe państwa członkowskie produkujące wino spadł o 22 %–63 %. Na konsumpcję wina miały wpływ konsekwencje związane z pandemią COVID-19, takie jak: zamknięcie granic, zamknięcie branży hotelarsko-gastronomicznej oraz przerwanie wszelkiej działalności turystycznej. Wszystkie te elementy nieustannie powodują wzrost nadwyżek wina i wywierają presję na rynek, a także na ceny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/592 z dnia 30 kwietnia 2020 r. w sprawie tymczasowych nadzwyczajnych środków stanowiących odstępstwo od niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 służących przeciwdziałaniu zakłóceniom na rynku w sektorach owoców i warzyw oraz wina spowodowanym pandemią COVID-19 i wprowadzonymi w związku z nią środkami (Dz.U. L 140 z 4.5.2020, s. 6).

- (7) Nie przewiduje się szybkiej poprawy sytuacji, nawet przy częściowym wznowieniu działalności hotelarsko-gastronomicznej w Unii. Ponowne otwarcie restauracji z reguły podlega wymogom dotyczącym utrzymywania dystansu fizycznego, co oznacza że restauracje i bary nie są w stanie przyjąć tej samej liczby klientów co przed wprowadzeniem środków mających zaradzić sytuacji związanej z pandemią COVID-19. Według szacunków branży hotelarsko-gastronomicznej 30 % restauracji może nie otworzyć się na nowo. W wielu państwach członkowskich nadal obowiązują ograniczenia dotyczące wielkości wydarzeń towarzyskich, w tym prywatnych imprez, takich jak na przykład śluby, podczas których tradycyjnie konsumuje się wino. Wciąż obowiązuje lub jest zalecany ograniczony kontakt, a obywatele ze względu na nadal trwającą pandemię COVID-19 nie są gotowi na wznowienie wcześniejszego życia towarzyskiego. W związku z tym, pomimo złagodzenia niektórych przepisów nałożonych w czasie blokady, w czerwcu 2020 r. sytuacja wciąż nie powróciła do normalnego stanu i prawdopodobnie nie wróci w najbliższym czasie.
- (8) Dlatego też, w związku z czasem trwania ograniczeń nałożonych przez państwa członkowskie w celu zaradzenia sytuacji związanej z pandemią COVID-19 oraz ich dalszym wpływem, długotrwałe skutki gospodarcze dla głównych rynków zbytu produktów sektora wina oraz ich negatywny wpływ na popyt na wino utrzymują się, a nawet się pogłębiły.
- (9) W świetle tych szczególnie poważnych zakłóceń na rynku oraz nałożenia się trudności w sektorze wina – począwszy od nałożenia przez Stany Zjednoczone należności celnych przywózowych na unijne wina w październiku 2019 r., po środki ograniczające w związku ze światową pandemią COVID-19 oraz ich wciąż utrzymujące się konsekwencje – sektor wina doświadcza wyjątkowych trudności, w tym finansowych. Mają one wpływ na planowanie, wdrażanie i wykonanie operacji w ramach programów wsparcia w sektorze wina, ponieważ podmioty gospodarcze cierpią z powodu znacznego ograniczenia przepływu środków pieniężnych w porównaniu z normalnymi latami.
- (10) Wdrożenie środków służących zażegnaniu kryzysu oraz zwiększenie maksymalnego wkładu Unii wprowadzone rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/592 okazały się niewystarczające, by poprawić sytuację finansową podmiotów w sektorze wina. W szczególności nie są one w stanie zrekompensować poważnych strat dochodów wynikających z kryzysu.
- (11) Biorąc pod uwagę niniejsze okoliczności, beneficjenci powinni mieć możliwość otrzymywania zaliczek w ramach środków wprowadzonych rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/592, tj. „destylacji wina w sytuacji kryzysowej” oraz „dopłat do kryzysowego przechowywania wina”. Zaliczki te powinny pokrywać 100 % kwoty wsparcia Unii oraz powinny zostać wypłacone, pod warunkiem że złożono gwarancję w wysokości co najmniej 110 % tej zaliczki. Ma to na celu zagwarantowanie, by w ciągu roku budżetowego 2020 w ramach tych dwóch środków możliwe było wycofanie z rynku jak największej ilości wina przy jednoczesnym udzieleniu pomocy beneficjentom mającym problemy z przepływem pieniężnym i zapewnieniu elastyczności, co umożliwi większej liczbie beneficjentów prowadzenie operacji w ramach tych dwóch środków. Ponadto zezwolenie na wypłatę zaliczek w wysokości 100 % umożliwi państwu członkowskim skuteczne wykorzystanie ich rocznej alokacji finansowej i zrekompensuje opóźnienia we wdrażaniu środków spowodowane pandemią COVID-19.
- (12) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/592 przewidziano również możliwość przyznania przez państwo członkowskie płatności krajowych uzupełniających wsparcie Unii na rzecz środków dotyczących „destylacji wina w sytuacji kryzysowej” oraz „dopłaty do kryzysowego przechowywania wina”, ponieważ w związku ze skutkami pandemii COVID-19 konieczne jest wycofanie z obrotu możliwie największych ilości wina, które nie zostało skonsumowane, sprzedane lub wywiezione w okresie pandemii. Płatności krajowe pozwalają na maksymalne zwiększenie tych ilości w uzupełnieniu do tych, które mogą być objęte wsparciem w ramach limitów budżetowych ustalonych w odniesieniu do programów wsparcia dla sektora wina. W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/592 przewidziano ponadto, że dodatkowe płatności krajowe podlegają zasadom pomocy państwa. Okazało się jednak, że zobowiązanie to uniemożliwia niektórym państwom członkowskim zagwarantowanie skutecznego realizowania płatności krajowych i wdrażania środków wprowadzonych rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/592. Należy zatem zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2020/592, aby zapewnić stosowanie art. 211 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, który stanowi, że płatności dokonywane przez państwa członkowskie nie podlegają zasadom pomocy państwa, do tych środków.
- (13) W ramach odstępstw wprowadzonych rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/592 wkład Unii w faktyczne koszty środków określonych w art. 46 ust. 6, 47 ust. 3, 49 ust. 2 i 50 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 został tymczasowo podwyższony o 5 % lub 10 %.
- (14) Ponadto, przed wejściem w życie rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/592, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/132⁽⁹⁾ ustanowiło w drodze odstępstwa od art. 45 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 tymczasowy wzrost o 10 % wkładu Unii w faktyczne koszty środka promocyjnego w celu zaradzenia trudnej sytuacji na rynkach eksportowych spowodowanej nałożeniem przez Stany Zjednoczone należności celnych przywózowych na unijne wina w październiku 2019 r.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/132 z dnia 30 stycznia 2020 r. ustanawiające środek nadzwyczajny w formie odstępstwa od art. 45 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wkładu Unii w środek promocyjny w sektorze wina (Dz.U. L 27 z 31.1.2020, s. 20).

- (15) Zwiększenie wkładu Unii stanowi formę wsparcia finansowego, które jednak nie wymaga dodatkowego finansowania ze strony Unii, ponieważ nadal mają zastosowanie limity budżetowe dla programów wsparcia dla sektora wina określone w załączniku VI do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Państwa członkowskie mogą zatem podjąć decyzję o przeznaczeniu na przedmiotowe środki wyższych kwot jedynie w ramach rocznego budżetu przewidzianego w tym załączniku. Środek ten ma zatem na celu zapewnienie wsparcia dla tego sektora w kontekście niestabilnej sytuacji na rynku bez konieczności uruchamiania dodatkowego finansowania.
- (16) Pierwsze reakcje sektora przedstawione Komisji przez intergrupę Parlamentu Europejskiego ds. wina i napojów alkoholowych oraz przedstawiciele europejskiego sektora wina wskazały jednak, że powyższe zwiększenie maksymalnego wkładu Unii w środek promocyjny, wprowadzony rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/132, oraz środki dotyczące restrukturyzacji i przekształcania winnic, zielonych zbiorów, ubezpieczenia zbiorów i inwestycji wprowadzone rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/592 nie były wystarczające, aby umożliwić większości potencjalnych beneficjentów wdrożenie tych środków w 2020 r. Kwoty wydane w ramach limitów budżetowych na krajowe programy wsparcia od dnia 16 października 2019 r. do końca kwietnia 2020 r. są niższe niż średnia wartość wydatków między 16 października a końcem kwietnia następnego roku.
- (17) Wyraźnie widać, że środki izolacji wprowadzone w państwach członkowskich w ciągu ostatnich kilku miesięcy pogorszyły sytuację, ponieważ między innymi ograniczenia w przemieszczaniu się osób i w przepływie towarów wprowadzone w celu walki z pandemią COVID-19 uniemożliwiły podmiotom ubieganie się o finansowanie w ramach programów wsparcia w sektorze wina, a beneficjentom – wdrażanie ich operacji. W rezultacie państwa członkowskie wydały bardzo niewielką kwotę swoich alokacji środków budżetowych przeznaczonych na rok budżetowy 2020.
- (18) W świetle bezprecedensowego splotu okoliczności i wynikających z niego zakłóceń na rynku konieczne jest zapewnienie większego wsparcia finansowego podmiotom gospodarczym, aby pomóc im w obecnych czasach wyzwań gospodarczych. Taka elastyczność jest możliwa z finansowego punktu widzenia ze względu na dostępność funduszy zarezerwowanych na programy wsparcia w sektorze wina, które pozostawały do tej pory niewykorzystane, oraz z uwagi na zasadę jednoroczności budżetu – w przeciwnym razie zostałyby one utracone.
- (19) Aby zapewnić niezbędne wsparcie dla sektora wina oraz pomóc potencjalnym beneficjentom wdrażać środki w ramach ich krajowego programu wsparcia dla sektora wina, których celem jest wzmocnienie ich pozycji na rynku i które są niezbędne do odbudowy po kryzysie, należy wprowadzić odstępstwa od art. 45 ust. 3, 46 ust. 6, 47 ust. 3, 49 ust. 2 i art. 50 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 na okres obowiązywania tego środka. Odstępstwa powinny przewidywać tymczasowe podwyższenie maksymalnego wkładu Unii o 20 % w środki informacyjne, określone w art. 45 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oraz o dodatkowe 10 % w środki promocyjne, określone obecnie w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2020/132, a także w środki dotyczące restrukturyzacji i przekształcania winnic, zielonych zbiorów, ubezpieczenia zbiorów i inwestycji, określone obecnie w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/592. Zapewni to beneficjentom dalszą pomoc finansową poprzez obniżenie wkładu własnego beneficjentów, a także pomoc państwu członkowskiemu w maksymalnym wykorzystaniu dostępnego budżetu.
- (20) Aby uniknąć dyskryminacji, możliwość składania wniosków przez beneficjentów o zaliczki w wysokości 100 % na destylację w sytuacji kryzysowej i przechowywanie oraz możliwość uzupełniania przez państwa członkowskie wkładu Unii na rzecz tych środków płatnościami krajowymi, bez podlegania przez te płatności zasadom pomocy państwa, powinny mieć zastosowanie z mocą wsteczną od dnia wejścia w życie rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/592. Z tego samego powodu, a także w celu zapewnienia spójnego stosowania wszystkich środków, wkład Unii na rzecz wniosków, które zostały wybrane w ramach środków informacyjnych i promocyjnych, oraz dotyczących restrukturyzacji i przekształcania winnic, zielonych zbiorów, ubezpieczenia zbiorów i inwestycji po wejściu w życie rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/592 i nie później niż dnia 15 października 2020 r., może zostać podwyższony z mocą wsteczną z zastrzeżeniem w stosownych przypadkach poszanowania zasad pomocy państwa.
- (21) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2020/592.
- (22) Z uwagi na konieczność podjęcia działań w trybie natychmiastowym, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/592

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/592 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Czasowe odstępstwa od przepisów art. 33 ust. 3 i art. 34 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Na zasadzie odstępstwa od art. 33 ust. 3 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 limit jednej trzeciej wydatków na środki zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego w ramach programu operacyjnego, o którym mowa w tym przepisie, nie ma zastosowania w roku 2020.

Na zasadzie odstępstwa od art. 34 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 pomoc finansowa Unii dla funduszu operacyjnego w 2020 r. nie przekracza kwoty wkładu finansowego Unii na rzecz funduszy operacyjnych zatwierdzonych przez państwa członkowskie na 2020 r. oraz jest ograniczona do 70 % faktycznie poniesionych wydatków.”;

- 2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Odstępstwo od przepisów art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Na zasadzie odstępstwa od art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 środki określone w art. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia można finansować w ramach programów wsparcia dla sektora wina poprzez wypłaty zaliczek lub płatności w roku budżetowym 2020.”;

- 3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a Beneficjenci wsparcia na mocy niniejszego artykułu mogą ubiegać się o wypłatę zaliczki od właściwych agencji płatniczych, jeżeli opcja ta została włączona do krajowego programu wsparcia zgodnie z art. 49 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1149 (*). Kwota zaliczek wynosi 100 % wkładu Unii. Wypłata zaliczki uwarunkowana jest złożeniem przez beneficjenta gwarancji bankowej lub równorzędnego zabezpieczenia w wysokości co najmniej równej 110 % kwoty tej zaliczki na rzecz państwa członkowskiego zgodnie z rozdziałem IV rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014 (**). Zabezpieczenie jest zwolnione, jeżeli właściwa agencja płatnicza stwierdzi, że kwota rzeczywistych wydatków odpowiadających wkładowi Unii związanemu z danymi operacjami jest równa kwocie zaliczki.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1149 z dnia 15 kwietnia 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008 (Dz.U. L 190 z 15.7.2016, s. 1).

(**) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 18).”;

- b) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Na zasadzie odstępstwa od art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 państwa członkowskie mogą przyznawać dodatkowe płatności krajowe na środek, o którym mowa w niniejszym artykule.

9. Do wsparcia na rzecz destylacji wina w sytuacji kryzysowej stosuje się odpowiednio art. 1 i 2, art. 43 oraz art. 48–54 i art. 56 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 oraz art. 1, 2 i 3, art. 19–23, art. 25, art. 27–31, art. 32 ust. 1 akapit drugi oraz art. 33–40 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1150 (*).

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1150 z dnia 15 kwietnia 2016 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina (Dz.U. L 190 z 15.7.2016, s. 23).”;

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6 a Beneficjenci wsparcia na mocy niniejszego artykułu mogą ubiegać się o wypłatę zaliczki od właściwych agencji płatniczych, jeżeli opcja ta została włączona do krajowego programu wsparcia zgodnie z art. 49 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149. Kwota zaliczek wynosi 100 % wkładu Unii. Wypłata zaliczki uwarunkowana jest złożeniem przez beneficjenta gwarancji bankowej lub równorzędnego zabezpieczenia w wysokości co najmniej równej 110 % kwoty tej zaliczki na rzecz państwa członkowskiego zgodnie z rozdziałem IV rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014. Zabezpieczenie jest zwolnione, jeżeli właściwa agencja płatnicza stwierdzi, że kwota rzeczywistych wydatków odpowiadających wkładowi Unii związanemu z danymi operacjami jest równa kwocie zaliczki.”;

b) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Na zasadzie odstępstwa od art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 państwa członkowskie mogą przyznawać dodatkowe płatności krajowe na środek, o którym mowa w niniejszym artykule.

8. Do dopłat do kryzysowego przechowywania wina stosuje się odpowiednio art. 1 i 2, art. 43 oraz art. 48–54 i art. 56 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 oraz art. 1, 2 i 3, art. 19–23, art. 25, art. 27–31, art. 32 ust. 1 akapit drugi oraz art. 33–40 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1150.”;

5) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Odstępstwo od przepisów art. 45 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Na zasadzie odstępstwa od art. 45 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wkład Unii w środki informacyjne lub promocyjne nie może przekraczać 70 % wydatków kwalifikowalnych.”;

6) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Odstępstwo od przepisów art. 46 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

Na zasadzie odstępstwa od art. 46 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wkład Unii w faktyczne koszty restrukturyzacji i przekształcania winnic nie może przekraczać 70 %. W regionach słabiej rozwiniętych wkład Unii w koszty restrukturyzacji i przekształcania nie może przekroczyć 90 %.”;

7) art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na zasadzie odstępstwa od art. 47 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wsparcie udzielone na zielone zbiory nie może przekroczyć 70 % sumy bezpośrednich kosztów zniszczenia lub usunięcia kiści winogron i związanego z tym zniszczeniem lub usunięciem uszczuplenia dochodów.”;

8) w art. 8 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Na zasadzie odstępstwa od art. 49 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wkład finansowy Unii we wsparcie na rzecz ubezpieczenia zbiorów nie przekracza 70 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłaconych przez producentów tytułem ubezpieczenia.”;

9) art. 9 lit. a)–d) otrzymują brzmienie:

„a) 70 % w regionach słabiej rozwiniętych;

b) 60 % w regionach innych niż regiony słabiej rozwinięte;

- c) 90 % w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 Traktatu;
- d) 85 % na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).”;

10) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Zastosowanie tymczasowo zwiększonego wkładu Unii

Art. 5a, art. 6, art. 7 ust. 2, art. 8 i 9 mają zastosowanie do operacji wybranych przez właściwe organy państw członkowskich od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, ale nie później niż dnia 15 października 2020 r.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 2–10 stosuje się od dnia 4 maja 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lipca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca